

తెలంగాణ వైతాళిక కవినేత దానరథ

ତେଲଂଗାଣରେ ଜ୍ଞାନିଚିନ ଗୋପ୍ଯ ପ୍ରୈତାଶୀକୁଳଲୋ, ମହାକବି ଦାଶରଥି ଅଗ୍ର ଶୈଖିକି
ଚେଂଡିନ ହାରୁ, ପ୍ରାଦୁରାବାଦ ସଂସ୍କାନ ଵିମୁକ୍ତି ମୁହଁରୀର୍ଦ୍ଧମଂଳଲୋ ଦୂକି,
ନିଜାଂ ନଵାବ ଅଭିଭାନ୍ତନ ଏଦିରିଂଚି, ତେଲଂଗାଣ ଵିମୁକ୍ତିକେ କାରାଗାର ଶିକ୍ଷ
ଅନୁଭବିବିଚି, ଲାଜ୍ଜାବ୍ଲୀ ସେବିନିଚିନ ସ୍ନେତ୍ରଲୋକ୍ରେଦ୍ରମୁ କିମି ଶିଂହାଂ ଦାଶରଥି,
ଦାଶରଥିଗା ସୁପରିଚିତିଲୁ ଅଯିନ ଦାଶରଥି କୃଷ୍ଣମାଚାରି 1925 ଜୁଲାଇ 22
ନାଟୁ, ପ୍ରମୁଖ ମହାବ୍ରାହମାର୍ଦ ଜିଲ୍ଲା, ଚିନଗୁରୁରୁ ଗ୍ରାମଲୋ ପ୍ରୀମତି
ଵେଂକଟମ୍ବୁ, ଶ୍ରୀମାନ୍ ଵେଂକଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନିଂଚାରୁ. ଦାଶରଥି ରଂଗାଚାରି
ଦାଶରଥି ଅଯିନ ତମ୍ଭୁରୁ, ଚିନଗୁରୁରୁଲୋ ନାଲାପ ତରଗିନୀ, ଭମ୍ବୁ ଓ ନ୍ଯା
ନିଯା ପ୍ରେସ୍ନାମ୍ବଳ୍ଲେ ମେଟ୍ରିକ୍ୟୁଲେପନ୍ ନା ପ୍ରାର୍ଥ ଚେତାରୁ. ଭମ୍ବୁଙ୍କେ ଶଦୁଵୁ
କୁଂଠିନ୍ଦୁପୁନ୍ଦେ ମୀର୍ଜାଗାଲିଟ୍ ଶୁଙ୍ଗାରାତ୍ମକ ନାହିଁବ୍ୟାପ୍ତି, ଇକ୍ଵାର୍ ପିଲାପ
ଗିତାଲନୁ ଅଧ୍ୟୟନନୂ ଚେତାରୁ. ମର୍ରେପ୍ରେପୁ କପିନିପତ୍ରଲୁ ନାରାନ୍ତି ଏଦନିନ୍ଦା
ନିମ୍ନ କୁନ୍ତାରୁ ଦାଶରଥି . “ନା ଗିତାଵାହି ଏତ ତ ଦୂରମୁ ପ୍ରଯାଣବୋନ୍ଦା
ଅଂଦାକ ତ ଭାଗୀଶମ୍ଭୁନ ଅଗ୍ର ପେଟ୍ରେଦନ୍” ଅଂଟୁଆ ବିପଦ ପୈତନ୍ତ୍ୟ ମହାରିଦ୍ୟ
ପ୍ରଜ୍ଞାରିଲିନାରୁ. ପ୍ରଜଳ ଭାଧଳକ, କାରଳ ଭାତୁଲେନ ଭାଗ୍ନେମୁଲ ଆଟକଟ୍ରୀ
ଚାଲନୀ, ଦୈତ୍ୟାଳ ପାକ୍ଷୁଳ କୋନ୍ ପୋରାଦୁତନ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁନ୍ଟ୍‌ପ୍ଲଟ୍‌ କଲିଲିପି
ଯାରୁ. କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା, କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଉଦ୍ଘାତିମିଳାରୁ. କୋଯିଗୁରୀଦେଲାଲ୍ ତିରିଗି
ପାତ୍ରନୁ ନମ୍ବର୍କ୍ଷ ପରଚାରୁ. ଲାଙ୍ବାଦୀଲନୁ, ହାରିଜନଲନୁ, ଦୈତ୍ୟାଳନୁ, କୁରୀଲାଲନୁ,
ପରକୁଳନୁ ମେଲ୍ଲୋଲିପି, ପାତ୍ରନୁ ନ୍ୟାତ୍ମତିଲ୍ଲୋର୍ଦ୍ଧମଂଳ୍ ଭାଗ୍ନେମୁଲାଗା
ଚେତାରୁ. ପୁଣ୍ୟାନୁପୁଣ୍ୟାନ୍ତାରୁ, କବିତଲୁ ରଚିନି, କୀତିତ ପ୍ରଜଳ, ଭାଵାଲକ
ପ୍ରତିନିଧିଗା ତନ କଳାନ୍ତି ରୁକ୍ଷିପିଲିନାରୁ. ତେଲଗୁ ଭାଷା ନାନ୍ଦନ୍ତୁଲୁ ପୁନରୁ
ଦୂରଳ କୋନ୍ ଅଂଦ୍ର ନାରସ୍ବତ ପରିଷତ୍ତ ନଭଲାଲ୍ ପାତ୍ରନ୍, କାର୍ଯ୍ୟାନଂ

చేసేవారు దాశరథి. ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు ప్రథమ వారికోన్వ సభ 1944లో ఓరుగల్లు కోటలో ఏర్పాటుంది. రజకార్లు సభపై %-% వేసిన పచ్చిన పండిత్తును తగులబెట్టారు. అప్పుడు దాశరథి నిర్వయంగా- “జ్యౌలో ఆహాతి అయిపోతాం గాని, కవి సమేక్షనం జరిపి తీరుతాం” అంటూ గళం విప్పి “ఓ పరాధిన మానవా! ఓపరాని దాస్యము విద్రులు లేని శాంతమ్ము మాని, తలవులను ముష్టి బంధాన కలచివైచి, కొచ్చుకొని పొమ్ము స్వాతంత్ర్యము సురపురమ్మ” అంటూ ప్రభోంచారు. సభాధ్వయాలైన సురవరం ప్రతాపరద్ది వెంటనే తేవి సింహగర్జున చేశావు నాయునా” అంటూ దాశరథిని మొచ్చు కొన్నారు. దేవులపల్లి రామానుజరావు దాశరథి మెడలో పుపుశరం వేసిన కొగలించు కొన్నారు. తరువాత “మంచిర్యాలు” జరిగిన ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు సభా కవి సమేక్షనానికి, దాశరథి అర్థక్త వాచించి ప్రజలను ప్రతోధించారు. 1945-46 ప్రాంతంలో దాశరథికి కమ్యూనిస్ట్ లతో అభిప్రాయం భేదాల్చర్యాదియి. అప్పుడు దాశరథి హైదరాబాద్ రాష్ట్రం విలీనం కావడానికి, మహారిషుమాన్ని సాగుస్తున్న “స్టేట్ కాంగ్రెస్” లో చేరినారు. స్నామీ రామానందటీర్థ నాయకత్వంలో, జమాలాపురం కేశవరావు, కొండా వెంకటరంగారెడ్డి, మాండపాలి హసనుమంతరావు మొదలగు వారితో కలిపి, స్వాతంత్ర్యార్థమంలో పాల్గొన్నారు. “ఇదేమాట ఇదేమాట వదేవదే అనేస్తాను” అంటూ, “నిజాం రాజు జన్మజన్మల బాణి” అంటూ, ఉర్కుమ కవితావేశమూర్ఖియై, దాశరథి సత్యాగ్రహానికి తలవడ్డారు. అప్పుడి దాకా పొంచి కున్న పోలీసులు “గార్ల ‘గ్రామంలో, దాశరథిని ఆరెస్టు చేసి, నిజాం ప్రభుత్వం దాశరథికి 16 నెలల కలిన కారాగార శిక్షను విధించింది. కొన్ని నెలలు

వరంగల్ జైల్లో ఉని, తరువాత దాశరథిని నిజమాటాడ్ సెంట్రల్ జైలుకు పంపింది. నిజమాటాడ్ జైల్లో దాశరథి ముఖం కడుక్కునే బొగ్గుతో జైలు గోడ మీద “ఓ నిజము విపాచమా? కానురాదు నిన్ను బోలిన రాజుకు మాక్కన్నెనేదేని తీగలను తెంపి, అగ్గిలో దియిపాచు నాతలంగాణ కోటి రత్నాల వీణ ” అని రానే జైలు అధికారులు తుఫిచి వేయించారు. అప్పుడు అదే జైల్లో ఉన్న వట్టికోటు ఆళ్ళారు స్వామి, మళ్ళీ మళ్ళీ గోడ మీద రాసేవారు. జైల్లో దాశరథి స్వామి రామానంద తీర్థము దర్శించు కొన్నారు. స్వామిటి దాశరథి సాహసాన్విత ప్రశంసించిసారు. “నా తెలంగాణ తల్లి కంజాతవల్లి” “నా తెలంగాణ కోటి అందాల జాట” “నా తెలంగాణ సీమ సాందర్భ సీమ” – “నా తెలంగాణ కోటి రత్నాల వీణ” అంటూ తెలంగాణ తల్లిని వేసోళ్లా ప్రశంసించిన తెలంగాణ ముద్దు బిడ్డ దాశరథి. “తెలంగాణలోని కోటి ధీరుల గళధ్వనినె గాక ఇలా గోళ మందుండి ఎలరి శభ్దాన్ని నేను నా పేరు ప్రజాకోటి నా ఊరు ప్రజావాట్లి” అని చాట గలగిన ప్రపంచ ప్రజాకవి దాశరథి. “అగ్నిధార” మొదలు నేత్రపర్వం ‘దాక ముష్టికి పైగా, గ్రంథాలు రచించారు దాశరథి. 200 కు పైగా చలన చిత్రగీతాలు రాశారు. దాశరథిని గూర్చి అనేక విశ్వాసి విద్యాలయాల్లో పరిశోధనలు జరిగాయి. ఆయన రచనలు అనేక భాషలలోనికి అనువాదిత చున్నాయి. తెలుగులో గజల్ రుబాయా ప్రక్రియలను, ప్రప్రథమంగా ప్రవేశ పెట్టిన ప్రయోక్త దాశరథి మహాకవి. ‘జ్ఞాంయాద్యమయ రథసారధిగా’ భారత ప్రధానమంత్రి ఇందిరాగాంధీ చేతుల మీదుగా తామ్రపత్ర సన్మానాన్ని అప్పటి ఉప రాష్ట్రపతి ట్రీ ఆర్. వెంకటరావున్ చేతుల మీదుగా సన్మానాన్ని అందు కొన్నారు దాశరథి. ‘కళాప్రహ్వార్’, ‘డి.లిట్’ వంటి

A black and white portrait of Malcolm X, wearing glasses, set against a background of a city skyline.

గౌరవ పట్టలతో వివిధ విష్య విద్యాలయాలు దారశర్థిని సన్మానించాయి అమెరికా తెలుగు గాళ్లు ‘ఆంధ్ర కవితా సారథి’గా సన్మానించారు. ఒంగోలు ‘గుండపెండెరం ‘తూడిగి సన్మానించింది. వరంగల్లు దారశర్థికి స్వతోత్సవచేసింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 1977 లో ఆస్తిసకవిగా నియమించి సన్మానించింది. అనేక దేశాలలో పర్యాలీంచి , దారశర్థి తెలుగు భాషలో సాహిత్య సంస్కృతులను గూర్చి ప్రసంగించారు. దారశర్థి అనారోగ్యానికి గుర్తు 1987 నవంబరు 5 వ తేదీ ఈ లోకాన్ని వదిలి వెళ్లారు.

రామ కిష్ణయ్య సంగన భట్ట, 9440595494

అజరామరాలు.. ముక్కెళ్ల పాటలు...

ముక్కె వంద మాధుర అంటి ఎవరు ఆని అడిగిత భారత దేశంలో దారాపు దేశ ప్రజలు తెలియదనే అంటారు. హింది సినీ నేపథ్య గాయకుడు ముక్కే పేరు తెలియని వారు దారాపు ఉండరంబే అతిశయ్యాక్తి కాదేమా. హింది సినీ గాయకునిగా నుపరిచితుడైన ముక్కే పూర్తి పేరు ముక్కే చంద్ర మాధుర అంబే బొంగా అనే వారే తప్ప ఔను అనే వారు బహు అరుదుగా వుంటారు. హింది సినీ సంగీతానికి మరపురాని మధుర గీతాలను అందించిన విలక్షణ గాయకుడు ముక్కే అతి పిన్న వయసులోనే లోకం వదిలి వెల్లినా, జీవిత చరమాంకం వరకు ముఖ్యే పాండుతున్నానే వున్నారు. భౌతికంగా దూరమైనా, ఆయన పాండిన పాటలు అజాయామరాలై, సంగీత ప్రియుల నోళ్లలో దశాబ్దాలుగా నానుతూనే ఉన్నాయి. ముక్కే (జూలై 22, 1923 - ఆగస్టు 27, 1976) 1950 నుండి 1970 ల మధ్యాలాంలో భారతీయ హింది సినిమా రంగం నేపథ్య ప్రముఖ గాయకుడు. ముక్కే, కొద్ది పాటలు పాండినా, నేడికినీ మరపురాని గాయకునిగా చిరుస్తరిచేయిదు. ఆయన పాటలు ఎన్నిసార్లు విన్నా వినుగు రాకుండా ప్రతి సారీ ఆయన గాతంలో లీనం అవుతండ డాన్ని బట్టి ముక్కే ప్రత్యేకత స్పష్టం అవుతున్నది. జూలై 22, 1923ని దీన్లీ నగరంలో జోనర్ నాద మాధుర చంప్రాజి దంపతులకు ఆరవ సంతాసంగా జన్మించారు. తండ్రి జింజిలీరూగా ఉడ్డోగ్గం చేసేవారు. ముక్కే అక్క సుందర్ ప్రాయికి సంగీతం నేర్చిందుకు ఒక పండిట్ వారి ఇండికి వచ్చేవారు. దూరంగా ఉన్న గదిలో కూర్చుని ముక్కే ఆ సంగీత పండితుడు తన అక్కతు సంగీతం ఎలా నేర్చిస్తున్నారో శ్రద్ధగా గమనిస్తూ తనలో తనే పాడుకుంటూ ఉండేవారు. అలా సగీతం పట్ల ముక్కే కు అభిమానం ఏర్పడింది. మెల్లిక్కులైఫ్స్ పూర్తి కాగానే కాలేజి వదువుకు వెళ్లపుండా ప్రభుత్వాన్ని నిర్మాణ శాఖలో ఉడ్డోగ్గంలో చేశారు. ఉడ్డోగ్గం చేస్తూనే తన సంగీతాధియుచికి మెరుగులు దిద్దుకనే ప్రయత్నం చేశారు. హార్సైనియం వంటి కొన్ని వార్డు వరికరాలను ఎలా వాయించాలో శిక్షణ తీసుకున్నారు. ముక్కే దూరపు బంధువు, సినీ నటుడు వోటిలాల్ కు ముఖ్యే స్వరం కొత్తగా, వినాత్మంగా తోచింది తండ్రి అనుమతితో ముక్కే బొంబాయి తీసుకెల్చి పండిట్ జగన్నాథ్ ప్రసాద్ వద్ద నంగిత పొఱాలు నేర్చించారు. ఆ సంగీత పండిట్ వద్దకు హింది సినిమా పరిశ్రమకు చెందిన వాళ్ల వచ్చిపోతూ ఉండేవారు.

1974లో సలీర్ చాదరి సంగీతం సమకార్యిన రజీనీగంధి ను సినిమాలో ముక్కే పాడిన తప్పి బార యూ హి దేశా పైటు జాతీయ లభించింది. ముక్కే మొత్తమీద 1300 పాటలు పెడారు. ఒక నాల్గి మేటి క్రికెటర్లు భగవత్ సుబ్రహ్మణ్య (బి.వెన్) చంద్రశేఖర్, సునీల్ మనోహర్ గవాస్కర్, సర్యుర్ కిర్మాటి, గుండవ్ విశ్వనాథకు ముఖేయి పాటలంబే ఎంతో ఇష్టం. డ్రెస్సింగ్ రూమ్ లో స్వాప్నా పొందాలని వాళ్ళ ముఖేయి పాటలు లో గొంతుకలలో హవ్వు చేసేవారు. అమరికా పర్యటనలో వుండగా ముక్కే క గుండెనొప్పి వచ్చింది. దెట్రాయిల్ (మిచిగాన్ రాష్ట్రం)లో పెలీటు రూమ్ లో ముక్కే తన 5 తిపి (27 ఆగస్టు 1976) ఏట అమువులు బాశారు. “ముక్కే భయాక్ష వచ్చిన మంచి పాటలు నాకు రాలేదు. ఆయన యొంత ఆదృష్టవంటదో” అకిష్టోర్ కుమార్ ఓ సందర్భంలో అన్నాడట. ముక్కే అంతర్జాతీయ కప్పార్, రాజ్ కప్పార్ అంబే ముక్కే గా సాగించి వాళ్ళిద్దరి అనుబంధం. అందుకే ముక్కే మరణింతే రాజకప్పార్... ‘నా గొంత మూగులోయింది. నా ఆరో ప్రాణం గంగలో తలిసినది’ అంటూ రోదించారు.

తొఱ మహిళా కార్యానిస్తు రాగతి పండి

రాగతి పండరి పేరు చెట్టితే వెంటనే గుర్తుకు వచ్చేవి నవ్వు తెప్పించే కార్బూన్లే. అమె పేరు తెలియిని సాహిత్య అభిమానులు ఉండరంటే అతికయ్యాస్తి కాదేమా. వ్యంగ్య చిత్రాలలో సవ్వించాలనే లక్ష్మణ్లో అన్ని అడ్డంకులను అధిగమించి జీవిత అశయం నెరవేరుకున్న అపురూప కళాకారిణి. సామాజిక అంశాలను ప్రతిబింబించే కార్బూన్లు గీస్తూ మన్మహనులు, పురస్కారాలూ అందుకున్న కార్బూన్లిన్న రాగతి పండరి. ఏది వంచిత్తుమై, నాలుగుడుగులు వేసి చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచంలో స్వేచ్ఛగా తిరిగే భాగ్యానికి సోమకోక పోయినా అన్నింటిని అవగాహన చేసుకొని పోస్యుంలో రంగరించి లక్ష్మణ్లో చేరుకున్న ఘనతు, అనమాన ప్రతిథ అమేకే సౌంతం. రాగతి పండరి (జూన్ 22, 1965 - 19 ఫిబ్రవరి, 2015) తెలుగు వ్యంగ్య చిత్రకారులలో రాజీలోనూ, వాసిలోనూ సమానమైన కీర్తి ప్రతిస్ఫులను ఆర్జించుకున్న ఏకైక మహిళా కార్బూన్లిస్తు. అంతే కాదు, అనతి కాలంలోనే తెలుగు వ్యంగ్య చిత్ర క రంగంలో ఎనలేని పేరు తెచ్చుకున్ని, ఆ రంగంలో అగ్రగణ్యులైన బాపు, జయదేవ్ ల సరసన నిలబడ గలిగిన స్తాయి చేరుకున్న గొప్పతనం అమది. ఆ గొప్పతనం వెనక అక్కంతిత దీక్ష అంకిత భావంతో కృష్ణ వ్యంగ్య చిత్ర కళ మీద ఎనలేని ప్రేమ, నిరంతర పరితశ్శ ఉన్నాయి. దురద్రష్ట వశత్తూ, అమెక చిన్నతంలో వచ్చి పోలియో మూలంగా శారీరకంగా బలహీను రాలైనా, ఆ బలహీనతను అధిగమించి, మానసిక భూతిడిని అతిక్రమించి, తనకు ఇష్టమైన కళకే అంతితమై, కార్బూన్లు గీసి అందరి మన్మహనులు పొందారు. అమె కార్బూన్లలో ఏ మూల వెదికినా తేలు తెలుగు దనమే, ఏ చోట స్నుశించే తేనెలన తెలుగు మాటలే దర్శనం ఇస్తాయి. పండగులు, పబ్బులు, అల్లుక్కు, ఆడ పడుచులు, దొంగలు, పోలీసులు ఆఫీసులు, పొర్కులూ, అమె తాకని విప్పయం లేదు, లా తీగ లేదు, నడవని దొంక లేదు. తెలుగు వ్యంగ్య చిత్ర రంగంలో అనేక వ్యంగ్యచిత్ర ధారా వాహికలు వార పత్రికలలో నిర్వహించిన ఘనత అమదే. పసెందు వేలా ప్రేగా కార్బూన్లు వేసిన ఏకైక మహిళగా అమె గుర్తిపు పొందారు. రాగతి పండరి 1965 సంవత్సరం జూలై 2 న విశాఖ పట్టణంలో రాగతి గోవిందరావు, శాంతకమారి దంపతులకు జన్మించారు. చదువు ఇంటి వద్దనే కొనసాగింది. అతి చిన్న వయసులలోనే పోలియో

వచ్చి, శారీరక లోపం ఏర్పడినా, పట్టుదల, ఛైర్యు కణికితాన్ని ఆత్మ విశ్వాసంతో, కలోర్ పరిశ్రమతో ఎదురుకొచ్చాన్ని రంగంలో అగ్రగణ్యుల సరసన చేరారు. అమెతన వ్యాగ్య చిత్ర ప్రస్తావాన్ని 1973లో తన 4వ ఏటనే మొదలు పెట్టారు. బాల్యంలోనే వ్యంగ్య చిత్రాలు ప్రమరణ ప్రారంభ మయ్యాడి. 1980-1990 దశకాలమధ్య కొన్ని వేల వ్యంగ్య చిత్రాలను శరపరంపరగా చిత్రించారు. పారకుల మనసులను దోషుకున్నారు. అన్ని ప్రముఖ వార, మాస పత్రికలలో ఈమె కార్బూస్టు ప్రమరించ బడ్డాయి. వందుగల సందర్భాలలో పత్రికల సంపాదకులు అమె కార్బూస్టును కోరుకుని, అడిగితెప్పించుకుని తమతమ పత్రికలలో ప్రచురించేవారు. రాగతి వందరి ఆలోచన వచ్చినదే తడవుగా కాగితంఔ పెస్విల్ఫో గీతలు కూడా గీసు కోకుండా నేరుగా స్క్రేచ్ పెస్వుతోనే కార్బూన్ వేసే వారు. ఆ క్రమంలో ఐదు పది నిమిషాల స్వల్ప వ్యంగ్య లోనే కార్బూన్ గీసే విభీషణుషున శైలి అమెది. జయదేవ గురువుగా భావించి ఆయన శైలి కొద్దిలోఱల పాటు కార్బూస్టు వేసినా, వేగంగా తసదంట ఓ ప్రత్యేకమైన శైలిని ఏర్పరుచుకుని అమె గీత చూడగా గుర్తుపట్టేలా శైలిని ఏర్పరుచు కున్నారు. రాగతి వందరి కార్బూస్టలో ఆడవారిని గయ్యాళి భార్య గానో, అత్త గాన్ మాత్రమే కాకుండా, అనేక ఇతర ప్రాతిలము, స్ట్రైంచి చూపించారు. కుదురైన చక్కబీ చిత్రికరణ, గుండ్రాలి చేతిప్రాత, తేట తెలుగులో సంభాషణలు అమె వ్యంగ్య చిత్రాల ప్రత్యేకత. తెలుగు వ్యంగ్య చిత్రరంగంలో అనేక వ్యంగ్యచిత్ర ధారావాహికలు వార పత్రికలలో నిర్మించిన ఘనత అమెది. నమకాలీన వ్యంగ్య చిత్రాకులలో, వా పత్రికలలో పనిచేస్తూ ఉన్న కార్బూస్టోల్నలను మినహాయిస్తే రాజకీయ వ్యంగ్య చిత్రాలు వేసే ఏకైక ప్రీలాన్స్ కార్బూస్టో అమె. ‘రాజకీయ చెదరంగం’ అన్న పేరుతో ఒక దశా పైగా రాజకీయ వ్యంగ్య చిత్రాలను అంద్రభూమి వారపత్రికలో ప్రచురించబడటం తనకెంతో ఆనందం కలిగించిని అమె చెపుతుందే వారు. అమె వ్యంగ్య చిత్రాలు హస్యం ప్రధానంగా, అకర్షుణీయంగా ఉండి, మాసవ ప్రవృత్తిలో ఉన్న ద్రుంద్య అలోచానా విధానం, సాహిక దురాచారాల పట్ట ఏమర్పుల తో కూడి పారకులను నవ్వులలో ముంచేత్తుటమే కాకుండా, అలోచించటానికి కూడా ఉద్యుక్తులను చేస్తాయి. 2001

సంవత్సరం ఉగాది పురస్కారం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అప్పటి
గవర్నర్ సి.రంగరాజున్ చేతులు మీదుగా అందుకున్నారు.
రాగాలి పండిరి కార్పూర్ నీ సాప్రాజ్ఞాన్ని మొత్తం తన క్రెపసు
చేసేకున్న ఏకైక మహిళ కార్పూర్ నిస్సగా పేరు ప్రభ్రాతుల
నార్షించార్ణి ఆమె గురు తల్లులు కార్పూర్ నిస్స జయదేవ్,
ప్రాణాఖ్యానించారు. కాలాక్రమేణా, తనకంటూ స్వంత శైలి
పీర్చుచుకుని, చాలామంది మగ తెలుగు కార్పూర్ నిస్సలు,
వృత్తిపరంగా అసూయ పదేలా దూసుకు వచ్చిన ఒకే ఒక
మహిళా కార్పూర్ నిస్సగా కార్పూర్ నిస్స రామకృష్ణ ఆభివర్షిం
చారు. కార్పూర్ నిస్స సాధనలో మొదల్లో తాను గిసిన చిత్రాలను
చెప్పులో నివసించే కార్పూర్ నిస్స జయదేవ్ కపండరి పంపితే
మెచ్చుకొవడమే కాకుండా, ఆయన జబాబు రాస్తూ,
కార్పూర్ నిస్స అవసరమైన సలపోలు, సూచనలు చేశారు.
స్వయంగా విశాఖపట్నం వచ్చి తన శిష్యులాచిని అభినం
దించారు.. భావు అంతటి గొప్ప చిత్రకారుడు రఘన మాస
పత్రికలో 2005లో ప్రమరించిన విశాయక చవితి కార్పూర్
మెచ్చుకొంటూ లేఖ రాసి, పండరి కార్పూర్ నకు భావు
బొమ్మ గీయడం విశేషం. 2015 ఫీబ్రవరి 19న విశాఖప
ట్టణంలో ఊపిరి తిత్తలకు సంబంధించిన వ్యాధితో కన్ను
మూరారు. ఆమె కోరిక ప్రకారం కుటుంబ సభ్యులు ఆమె
అవయవాలను సావిత్రిటాయి పూతే మెమారియల్ ట్రస్ట్
ద్వారా దానం చేశారు.

